

Література:

1. Кулиш И. М. Зависимость реализации потенциала региона от уровня развития академического предпринимательства / И. М. Кулиш // Материалы международной конференции молодых ученых «Стратегия развития России до 2020 года: новые подходы, приоритеты, механизмы реализации» (14 марта 2012 г.) / Сост. О. П. Овчинникова, А. А. Анненкова. – Орел: Изд-во ОФ РАНХиГС, 2012. – С. 294-296.
2. Куліш І. М. Екологічний туризм як чинник розвитку сільських територій України / І. М. Куліш // Економіка АПК, 2013. – № 2. – С. 80-85.
3. Сільські території українсько-румунського прикордоння: соціально-економічний розвиток / НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України»; Румунська академія. Інститут аграрної економіки; [редкол.: В.В. Борщевський, Д.-М. Войцилаш]. – Львів, 2015. – 123 с.
4. Шевчук Я. В. Проблеми розвитку автотранспортної інфраструктури сільських територій / Я. В. Шевчук // Сталый розвиток економіки. – 2012. – Вип. 11. – С. 116-121.
5. Важинський Ф. А. Стратегія інвестиційної активності розвитку соціально-економічного потенціалу сільських територій / Ф. А. Важинський // Науковий вісник НЛТУ України: Зб.наук.техн.пр. – Львів: РВВ НЛТУ України, 2014. – Вип. 24.9. – С. 135-141.

ТЕОРЕТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ПРИ ЗЕМЛЕУСТРОЇ

Лялюк Н. М., магістр кафедри геодезії, землевпорядкування та кадастру
Радзій В. Ф., канд. геол. наук, доц. каф. геодезії, землевпорядкування та кадастру

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Теоретичне та правове забезпечення раціонального використання та охорони земель мають юридичний, технічний, економічний зміст і наукове обґрунтування проблем, що розглядаються.

Безперечно, кожне сільськогосподарське господарство або ж інше підприємство повинно мати проект землеустрою, як основний документ, що регламентує використання земельних ресурсів та їх охорону. Саме він є вихідним документом формування територіальної складової господарства, його ресурсного потенціалу та напрямку його розвитку [1].

Зокрема, схема землеустрою є техніко-економічною основою для міжгалузевої та міжгосподарської оптимізації земельних ресурсів, удосконалення системи землеволодіння та землекористувань, розроблення пропозицій щодо організації території адміністративно-територіальних утворень в цілому й окремих сільськогосподарських підприємств, меліорації та охорони земель, впорядкування шляхової мережі та інших елементів інженерної, соціальної і виробничої інфраструктури, а також розроблення проектів територіального і внутрішньогосподарського землеустрою тощо.

Питанням вивчення раціонального використання земельних ресурсів присвячено роботи таких науковців, як С. Ю. Булигін, А. Д. Балаєв, А. В. Барвінський, Д. С. Добряк, Т. О. Євсюков, О. П. Канаш, В. М. Кривов, О. В. Проніна, О. Г. Тараріко, А. М. Третяк, О. В. Тихенко, М. К. Шикуча та ін.

У результаті розроблення схеми землеустрою адміністративно-територіального утворення встановлюється система показників, яка забезпечує обґрунтованість заходів з раціонального використання й охорони земель.

Метою дослідження є вивчення сучасного стану використання земель та його нормативно-методичного забезпечення, а також вивчення підходів до розробки та реалізації схем землеустрою, що спрямовані забезпечити охорону, збереження та відтворення ґрунтової родючості.

В умовах переходу до економіки ринкового типу, набирає вагомості питання впорядкування землеволодінь та землекористувань. Формування системи сталого землекористування основне призначення схеми землеустрою, що полягає у виявленні найефективніших, екологічно безпечних і соціально орієнтованих напрямів використання земельних ресурсів.

Схема землеустрою являється дієвим інструментом реалізації запроєктованих культуртехнічних заходів щодо впорядкування земельних ресурсів та їх охорони при дотриманні основних вимог нормативно-методичних документів. Прискорення виконання імплементації схем землеустрою дозволить швидше окупити витрати на реалізацію запроєктованих заходів[2].

Схема землеустрою щодо обґрунтування використання та охорони земель сільської ради є програмним документом, що ґрунтується на основних засадах Конституції України, Земельного Кодексу України, Закону України «Про землеустрій», Закону України «Про охорону земель» тощо. У Схемі відображене сучасний стан використання земель існуючими землевласниками та землекористувачами. Схема землеустрою також передбачає поглиблення реалізації законодавчих актів шляхом подальшого впровадження окремих проєктів: технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельні ділянки; проєкт землеустрою щодо зміни меж населених пунктів; проєкт землеустрою, що забезпечує еколого-економічне обґрунтування сівозмін і упорядкування угідь існуючих землеволодінь і землекористувань; робочі проєкти землеустрою з рекультивації земель, консервації земель, культуртехнічних заходів, створення лісових насаджень та інше [3]. Зазначені проєкти є обов'язковими програмними документами з використання та охорони земель, що надалі мають бути основою для організації нових землеволодінь або користувань, проведення моніторингу земельних угідь, реєстрації земельних ділянок, перерозподілу земель між землевласниками та землекористувачами при впровадженні ринкових механізмів використання земель.

Крім того, схема землеустрою виявляє недоліки в організації використання земельних угідь, а також у схемі запропоновано заходи для усунення недоліків, що сприятиме наповненню бюджету, який буде спрямовано на заходи з охорони земель.

У галузі сільського господарства, де головним засобом виробництва є земля, керуються нормативами еколого-економічного характеру, в яких обґрунтовуються заходи з раціонального використання земельних ресурсів, проведено оцінку результатів господарської діяльності та визначено ефективність заходів зі збереження і накопичення родючості ґрунтів тощо.

Еколого-економічний підхід, до оцінки кінцевих результатів землеустрою та виробничої діяльності, повністю обґрунтований, так як сьогодні необхідність обліку екологічного впливу на природні ресурси загальною признана і стає складовою частиною оцінки ефективності природно-господарської діяльності та ведення інвестиційної політики.

Література:

1. Проніна О. В. Проблеми організації раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення [Електронний ресурс] / О. В. Проніна // Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Science, II(3), Issue: 18. – 2014. – Режим доступу : www.seanewdim.com
2. Третяк А.М. Екологія землекористування: теоретико-методологічні основи формування та адміністрування: монографія / А.М. Третяк. – Херсон: Грін Д.С., 2012. – 440 с.
3. Земельний кодекс України від 03 січня 2016 р. [Електронний ресурс] // ВВР. - 2016. - № 34. - Ст. 96-106. – Режим доступу: akon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ТУРИСТИЧНОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ КУРОРТНОЇ ДЕСТИНАЦІЇ БЕРДЯНСЬК

Мошура М. В., студентка 6 курсу факультету готельно-ресторанного та туристичного бізнесу

Яковчук О. В., канд. геогр. наук, доц. каф. туристичного та готельного бізнесу

Харківський торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

Туризм є дуже специфічна сферою сучасного буття людини, визиває є підвищену увагу активних представників будь якого соціуму, а туристична привабливість певної території (дестинації) є предметом уваги фахівців із різних сфер суспільної діяльності: економічної, політичної, наукової, освітньої.

Туристична дестинація – певна частина географічного простору-часу, яка є не просто місцем тимчасового перебування або подорожування туристів, володіючи усіма необхідними ресурсно-інфраструктурними та соціально-економічними елементами забезпечення туристичного процесу, а й також є концентратом, «фокус-точкою» туристичної уваги («полюсом конвергенції» туристичного потенціалу навколишньої території).

Метою даної роботи є дослідження додаткової туристичної спеціалізації типової курортної дестинації приморського типу – Бердянськ. Перш ніж перейти до аналізу оцінок видової спеціалізації (таблиця 1), необхідно зазначити певні дефінітивні аспекти:

Потенціал туристичної дестинації Бердянськ визначається сукупністю:

1) усіх ресурсних елементів природного і антропогенного походження в межах певного простору-часу туристичної дестинації, функціональне призначення яких спрямоване на задоволення різноманітного «спектру» туристських потреб,